En resa till Albanien sommaren 1972

A travel to Albania, summer 1972

Photo & text: Karl-Erik Tallmo

Skulptur i Tirana av Andrea Mano från 1949, till minne av partisaner som dog vid befrielsen av huvudstaden mellan 28 oktober och 17 november 1944.

Denna PDF sammanställdes av Karl-Erik Tallmo i juli 2026.
PDF made in July 2026, copyright © by Karl-Erik Tallmo.

(English text, see next page!)

SOMMAREN 1972 åkte jag på gruppresa till Albanien, det förlovade landet i Europa för radikaler och revolutionärer. Vi visades runt mesta tiden av guide och fick se utvalda mönsterjordbruk etc. Viss möjlighet fick vi ändå att vandra omkring fritt i Tirana, vilket jag gjorde och tog en del bilder på t.ex. en familj som hade picknick i en park, vägarbeten och arbete med ett hus som revs. Likaså tog jag oövervakad några bilder på ett pionjärläger i Durrës, inte så långt från vårt hotell. Dessa bilder finns i denna PDF.

Dessvärre råkade jag ut för blindtarmsinflammation och blev så dålig att jag fick åka till ett sjukhus som låg ca 45–50 minuters skumpig (och smärtsam) resa med militärjeep från Durrës (jag vet tyvärr inte vad sjukhuset eller platsen där det låg hette). Där hamnade jag på en barnavdelning, kanske för att den var i bättre skick än andra avdelningar. Jag opererades i tid men var nära brusten blindtarm. Var mycket dålig i drygt en vecka men sköttes om väl av sjuksystrarna och biträdena som finns på bild här i denna PDF. Resan skulle ha varat i sju dagar, men jag kom inte hem till Sverige förrän efter 15 dagar (20 augusti). Jag flög med ett litet propellerplan till Zürich och därifrån med vanlig jet till Malmö, där jag fick gå till polisen för att få ett förskott. Alla mina pengar var slut.

På inresan till Albanien insåg vi i gruppen snabbt att skägg och (halv-)långt hår inte var uppskattat. Vi som hade för mycket hår blev inte direkt tvångsklippta och -rakade men fick en mycket skarp rekommendation. Det albanska folket associerade skägg med muslimska präster, fick vi veta, så vi borde inte se ut så. Jag tror alla män på resan klippte sig mer eller mindre och slätrakade sig. En frisör stod redo direkt på flygplatsen.

När detta skrivs, i juli 2026, har Albanien kommit i fokus i nyheterna igen. Många albaner reagerar och demonstrerar mot exploateringen av den biologiskt känsliga ön Sazan (som president Trumps svärson Jared Kushner vill göra till ett lyxparadis för turister). Och även i städerna, t.ex. i Tirana, ska arkitekter tävla om att bygga moderna byggnader. En fingervisning om hur detta kan se ut kan man få om man går in på Google street view och tittar på hur Skanderbeg-torget i Tirana ser ut idag. Torget har byggts om flera gånger de senaste decennierna. När jag var där för 54 år sedan var det en enormt stor nästan öde plats med lite trafik, troligen avsedd för massmöten och parader, se sid. 9 i denna PDF.

Josef Stalin på albanskt frimärke från 1969.

IN THE SUMMER OF 1972 I went on a group travel to Albania, the promised land in Europe for the radicals and revolutionaries of the time. We were shown around most of our visit by a guide and got to see selected model farms etc. We were still given some opportunity to wander around freely in Tirana, which I did and took some pictures of, for example, a family having a picnic in a park, roadworks and a house that was being demolished. I also took some unsupervised pictures of a pioneer camp in Durrës, not far from our hotel. These pictures are in this PDF.

Unfortunately I came down with appendicitis and became so ill that I had to go to a hospital, a 45–50 minute bumpy (and painful) ride by military jeep from Durrës. Unfortunately I don't know the name of the hospital or the place where it was located. At the hospital I ended up in a children's ward, perhaps because it was in better condition than other wards. I was operated on, but was close to a ruptured appendix. I was very ill for just over a week but was well looked after by the nurses and assistant nurses who are pictured here in this PDF.

The trip was supposed to last seven days, but I didn't get home to Sweden until after 15 days (on August 20). I flew by a small propeller plane to Zürich and from there by regular jet to Malmö, where I had to go to the police to get an advance – by then I was completely out of money.

When our group had entered Albania, we quickly realized that beards and (semi-)long hair were not appreciated. Those of us who had too much hair were not exactly forced to get a haircut and a shave, but we were given a very sharp recommendation. The Albanian people associated beards with Muslim priests, we were told, so we shouldn't look like that. I think all the men on the trip got their hair more or less cut and shaved clean. A barber was ready right at the airport.

As this is being written, in July 2026, Albania has come into focus in the news again. Many Albanians are reacting and demonstrating against the exploitation of the biologically sensitive island of Sazan (which President Trump's son-in-law Jared Kushner wants to turn into a luxury paradise for tourists). And also in the cities, e.g. in Tirana, architects are competing to build modern buildings. You can get a hint of what this might look like if you go to Google street view and study the appearance of the Skanderbeg Square in Tirana of today. The square has been rebuilt several times in recent decades. When I was there 54 years ago, it was a huge, almost deserted place with almost no traffic. The place was probably intended for mass meetings and parades, see page 9 of this PDF.

The picture on the front page shows a sculpture in Tirana by Andrea Mano from 1949, in memory of partisans who died during the liberation of the capital between October 28 and November 17, 1944.

Photos on page 5 and 6 are street scenes from Tirana, page 7 from Tirana (or possibly Durrës), page 8 and 9 are from Tirana, the amphitheater on page 10 is from Durrës, the Lenin statue below is from Tirana (a similar statue of Stalin stood opposite on the other side of the street). Pages 11–13 show photos from a pioneer camp near Durrës. On page 14, at the top is a picture from a daycare center. Unfortunately I don't remember where it was. The man on the framed picture is of course the party leader Enver Hoxha. The image below is not from "my" hospital but from another one that we visited before I got sick myself. I think this was in Korça, also a children's ward. Page 15 shows a picture taken on the way from Durrës to Korca. The upper image on page 16 shows an ox cart, as an example of the old world, the below picture on page 16 and page 17 show a model farm, I don't remember where. Pages 18–21 show pictures of staff and some very young fellow patients from my hospital stay, and finally a few external photos of the hospital.

Tirana, augusti 1972. Moskéer var ibland omgjorda till biografer. På skylten vid minareten står: ”Vi kommer att slutföra 1972 års plan före utsatt tid.”

Tirana, augusti 1972.

Tirana, augusti 1972.

Tirana, augusti 1972.

Troligen Tirana (kanske Durrës), augusti 1972.

Troligen Tirana (kanske Durrës), augusti 1972.

Ovan två kvinnor på en gata i Tirana. Bilden nedan är också tagen i Tirana.

Regeringsbyggnad vid Skanderbegtorget, som lär ska ha byggts av de italienska fascisterna.

Ännu en bild från det gigantiska Skanderbegtorget, fast i en annan vinkel. På kulturpalatset längst bort står ”Leve AAP” (Albanska arbetets parti). På senare år har torget byggts om flera gånger.

Antik amfiteater i Durrës.

Vid sidan av en av Tiranas breda paradgator. På ena sidan en staty av Lenin (se ovan) och på den andra sidan gatan en liknande staty av Stalin.

Pionjärläger Durrës, augusti 1972.

Pionjärläger Durrës, augusti 1972.

Pionjärläger Durrës, augusti 1972.

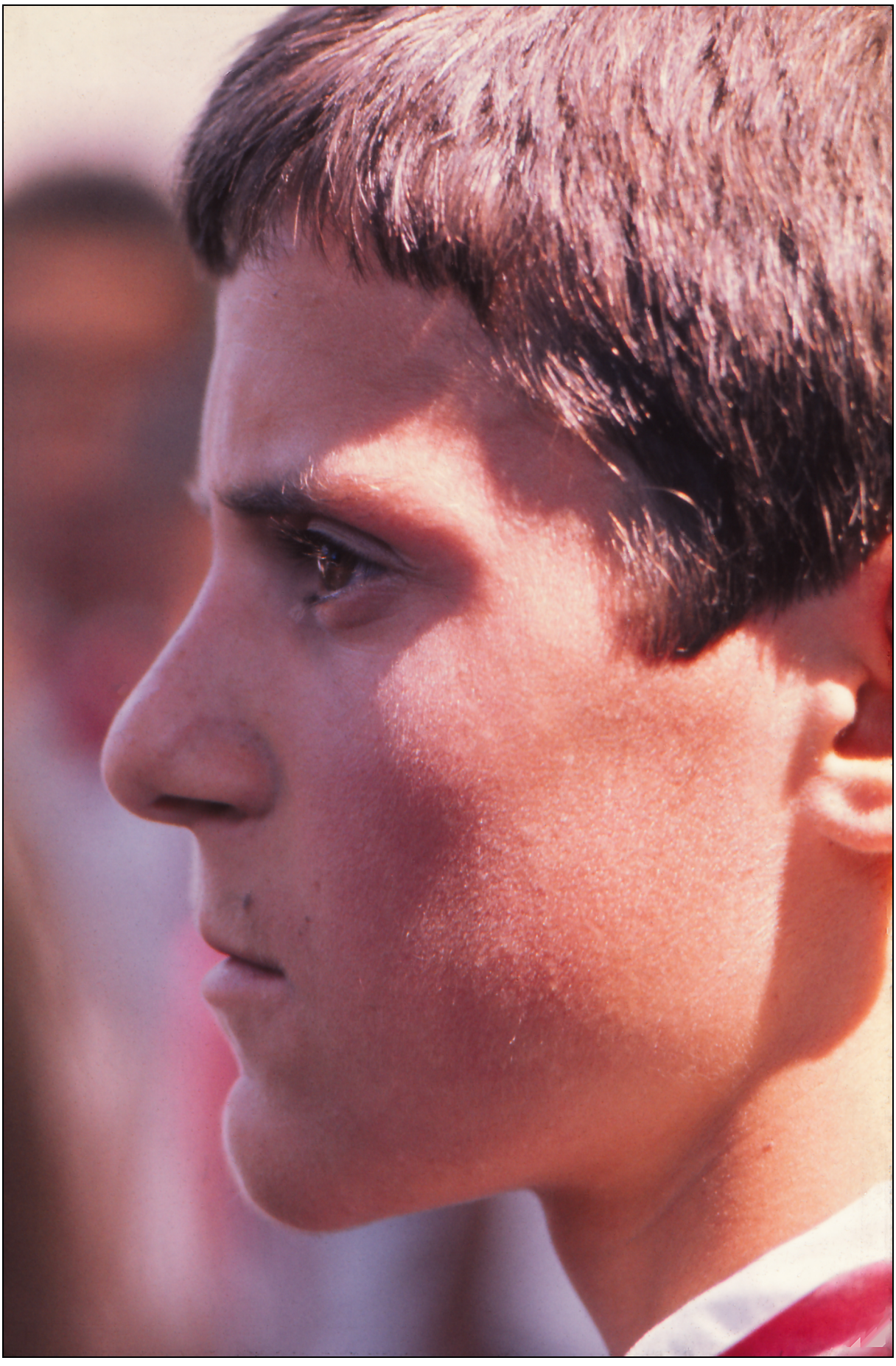

Pionjärläger Durrës, augusti 1972.

Från ett daghem. Jag minns tyvärr inte var det låg. Mannen på tavlan är förstås partiledaren Enver Hoxha.

Inte från "mitt" sjukhus utan från ett annat som vi besökte innan jag själv blev sjuk. Jag tror detta var i Korça, även här en barnavdelning.

Denna bild tog jag vid ett stopp med vår turistbuss på väg mellan Durrës och Korça.

Mycket var ålderdomligt i Albanien medan annat var ganska modernt, t.ex. växthusen som vi förevisades av vår guide (mannen till vänster på bilden nedan).

Väggtidningar utanför ett lantbruk, som också hörde till de mera moderna som man gärna visade upp. Nedan kor från samma plats.

Sjukhus nära Durrës, där jag opererades för appendicit. Jag hamnade på en barnavdelning.

Avdelningssköterskan på ”min” avdelning. Jag minns inte hur jag gjorde mig förstådd; jag kunde några fraser på ryska, men det kom jag inte långt med förstås. Och albanska kunde jag ännu mindre.

Sjukvårdsbiträden med en av de mindre patienterna.

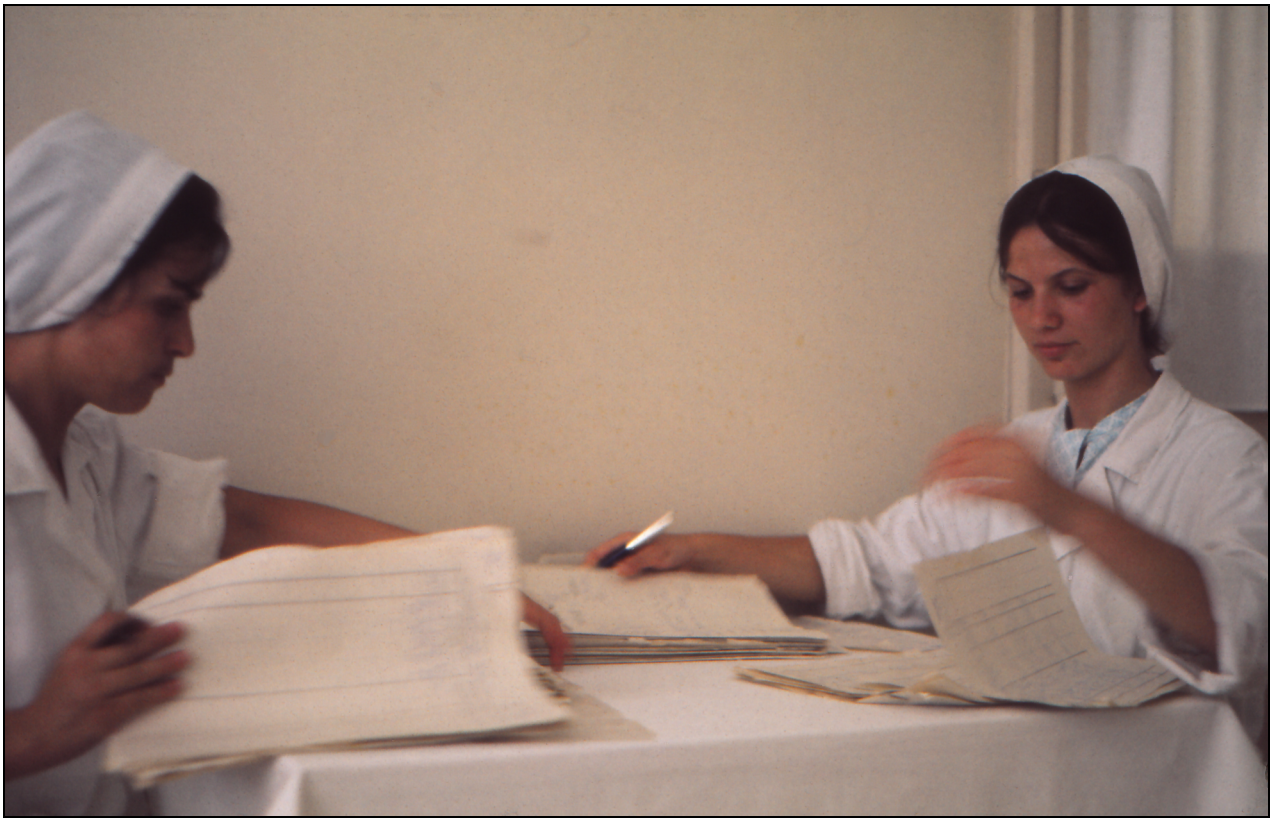

Sköterskorna skriver journaler.

Utsikt från balkongen på "min" avdelning mot en annan flygel.
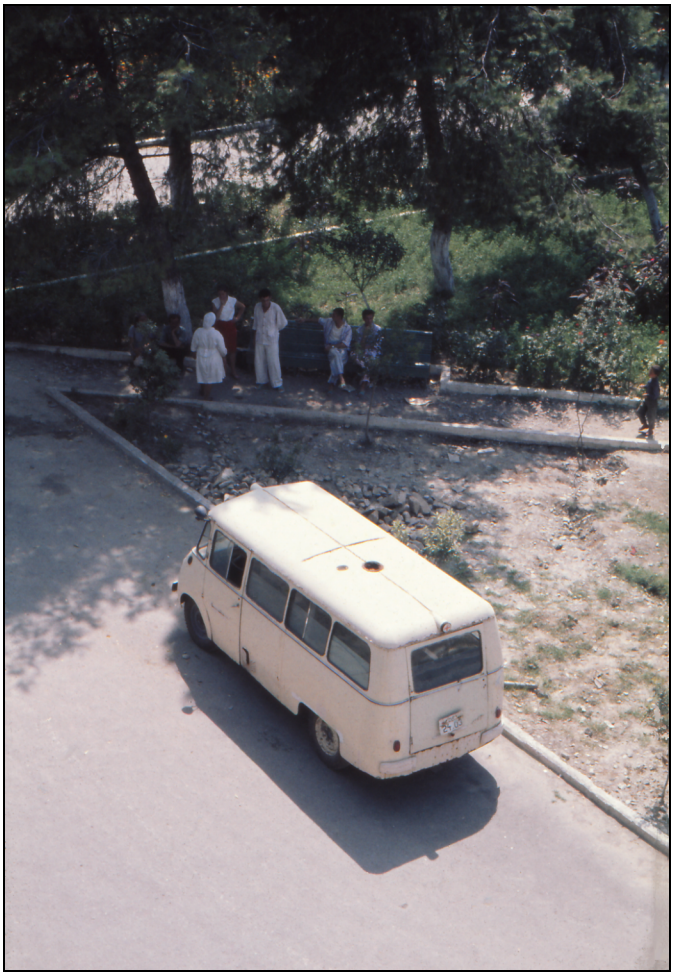
Sjukhusets entré fotograferad från barnavdelningens balkong.
Nedan en ambulans från samma utkikspunkt.